

[Einer Jensen.]

rigsministeren til af de Midler, der i Henhold til Loven af 11. April 1933 er stillet til Raadighed, at yde Laan til Ombygningsarbejder paa ældre Beboelsesejendomme, og navnlig tænker man her paa større Lejligheders Ombygning til mindre Lejligheder.

Med Hensyn til de i Lovforslagets §§ 3 og 4 omhandlede Laan kræves der den samme Garanti som for de andre Midler, og i Henhold til § 3 kan Indenrigsministeren stille Midler til Raadighed til Udlaan til Opførelse eller Ombygning af Forsamlingshuse. Som Indenrigsministeren allerede har bemærket, tiltrænges der mange Steder en Ombygning eller Nybygning af Forsamlingshuse, og i dette Lovforslag stilles der altsaa Midler til Raadighed hertil under Forudsætning af, at Kommunerne paatager sig Garantien for disse Statslaan.

Jeg tror, det vil være meget nyttigt at faa Lovforslaget gennemført, baade for at kunne faa ombygget ældre Lejligheder og for at kunne faa ombygget eller nybygget Forsamlingshuse. Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse.

Carlsen-Skiødt: Det foreliggende Lovforslag, der fremtræder som Ændringer til Loven af 11. April 1933, falder i to Afdelinger: 1) Laan til Ombygningsarbejder paa ældre Ejendomme og 2) Opførelse af nye Forsamlingshuse.

Angaaende det første Punkt vil jeg gerne sige, at det er den samme Tanke, som det konservative Folkeparti fremsatte under Lovens Behandling i Landstinget. Den Gang mente man ikke fra anden Side at kunne tage imod det. Det kan for saa vidt ikke andet end glæde os, at man nu er gaaet ind paa den Tanke, vi fra konservativ Side fremsatte: at der vil være Grund til at yde Laan ogsaa til Ombygning af ældre Ejendomme, og for saa vidt kan vi altsaa støtte det foreliggende Lovforslag, særlig da der ikke kræves nye Bevillinger. Jeg vil dog ikke undlade at gøre opmærksom paa, at Boligsituationen har ændret sig ikke saa lidt, siden det konservative Folkeparti for et Aar siden fremsatte sit Forslag. I den forløbne Sommer er der bygget meget stærkt, ikke mindst i de store Byer, og det er et stort Spørgsmaal, om Trangen til Istandsættelse eller Ombygning af gamle Bygninger er til Stede i Øjeblikket og i den kommende Tid vil være til Stede i samme Grad som for et

Aars Tid siden. Opførelsen af de mange Nybygninger har selvfølgelig vanskeliggjort ogsaa Ombygning af større Lejligheder til mindre Lejligheder; saadanne Hovedreparationer er jo ret kostbare. Det er vist derfor tvivlsomt, om Loven vil kunne benyttes i væsentlig Grad i den kommende Tid, men, som sagt, det konservative Folkeparti indtager en velvillig Holdning overfor denne Del af Lovforslaget.

Den anden Del af Lovforslaget er noget ganske nyt. At Forsamlingshusene mange Steder kan trænge til Fornyelse, er vistnok givet, vi, der kender Forsamlingshusene — det er Steder, hvor Rigsdagsmændene samles en Gang imellem —, er vist klar derover. Om det er en Statsopgave at yde Hjælp til Opførelse eller Ombygning af Forsamlingshuse, er imidlertid et stort Spørgsmaal. Dertil kommer, at det ikke af § 3 klart fremgaar, hvad der menes med Forsamlingshuse, dette Ord trænger til nærmere Forklaring, men en saadan vil Ministeren muligvis ogsaa give. Udtrykket „Forsamlingshus“ kan jo begrænses til de folkelige Forsamlingshuse, men det kan ogsaa spænde meget videre, det kan ogsaa omfatte Forsamlingshuse, der bruges til religiøs Brug og meget andet. I Slutningen af forrige Aarhundrede blev der opført ikke saa faa Højre-Forsamlingshuse og Venstre-Forsamlingshuse, og der blev opført upolitiske Dansehuse, og lidt senere kom Socialdemokraterne med deres særskilte Forsamlingshuse, og i Fremtiden vil der rimeligvis blive stillet Krav om kommunistiske Forsamlingshuse. Jeg vil gerne i denne Forbindelse spørge den højtærede Minister, om det er Meningen, at disse Laan skal kunne ydes til denne udstrakte Brug, som jeg her har nævnt. Vi fra konservativ Side vil mene, at det ikke er en Statsopgave at ombygge Forsamlingshuse, det maa være en rent privat Historie, og hvis det er Meningen, at Ordet „Forsamlingshus“ skal tages i den videre Betydning, som jeg her har nævnt, maa vi afgjort gaa derimod.

Sagen er jo — ved Forsamlingshus tænker jeg her paa de folkelige Forsamlingshuse —, at en meget stor Del af disse Forsamlingshuse har givet Plads for en Benyttelse, som har været under meget stærk Kritik. Jeg vil i denne Forbindelse blot henvise til en lille Pjece, et Foredrag, som afdøde Amtmand Koefoed i Svendborg har holdt, og som er udgivet i Trykken. Dette Foredrag bygger paa de forskellige Politimestres Indberetninger, og efter de Oplysninger, som er fremkommet der, og som